

Subscription.

Inland: Rs. 50/- per year.

For Advertisement

Apply to:

The Manager,
'The Morning Star',
182, First Cross Street,
JAFFNA.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q/J/104/News/89

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 149 Jaffna, Friday, 28 April 1989 No. 17

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues of
The
MORNING STAR
To: The Manager,
"Morning Star"
182, First Cross Street,
JAFFNA.

HENRY MARTYN.

by S. Jebanesan M. A., Ph. D.

In the nineteenth century a figure that towered above his contemporaries in Jaffna in scholarship pertaining to English Language, Tamil Literature and science was the noted scholar Henry Martyn.

Unfortunately the present generation knows little of him. In 1926 his nephew James S. Martyn wrote a book entitled Henry Martyn and this is the only piece of Literature that is available on this scholar. His contribution to Tamil Journalism, Modern Tamil Literature, Technical skill of the Tamils and their Higher Education was considerable. His life and work provide ample scope for any scholar bent on research into the advancement of Tamil in the nineteenth century. It would be a great service, if qualified persons go into the subject on seminars and research treatises of his varied achievement in the field of Science and Tamil Scholarship.

AMERICAN MISSION.

The nineteenth century is rightly called the age of Protestant Missions. During this period a very large number of Protestant Missionaries came from Europe and America to the countries of the East. The American Board of Commissioners for Foreign missions which was set up in 1810, sent their second batch of Missionaries to the East to Jaffna Peninsula. This batch consisting of seven persons arrived in Jaffna in 1816. This batch was followed by another consisting of eight persons in 1820. It was these missionaries who established here an institution of higher learning called the Batticotta Seminary. This institution characterised by various high qualities was unique at that time in Sri Lanka. This was the institution in the whole of Asia which was qualified for the task it set out to perform.

Though in 1855 American Board of Commissioner for Foreign Missions closed down this institution, it will always hold a high place in the history of Higher Education of the Tamil people. To this institution had come many students from Sri Lanka and South India. Henry Martyn was the student who shone most brightly in respect of intelligence and learning. Because of his status he won the admiration of the missionaries.

BIRTH AND EARLY EDUCATION.

Henry Martyn was born in the suburb of Jaffna Town called Chundikuly in a family noteworthy for its respect for learning and piety. Mr. James S. Martyn who distinguished as a historian and journalist was Henry Martyn's nephew. Henry Martyn had his initial education in the Parish School of Chundikuly and then went to the American Mission School at Tellipallai which was considered a necessary prerequisite training for entrance into the Seminary at Batticotta. The Missionaries who noted his intelligence and the learning took him into their church and admitted him into the Seminary.

PERFORMANCE AT THE SEMINARY.

Henry Martyn entered the 1st year of the Seminary in 1826. Dr. Daniel Poor head of the Seminary developed great admiration for Henry Martyn. Henry Martyn made a special study of Mathematics and Science and as a hobby acquired some skill in painting, carpentry, art and sewing. When he completed 6 years of study at the Seminary Dr. Daniel Poor made him instructor in Mathematics and Science. He served in this capacity for eleven years and sent out hundreds of students well versed in this subject. He also got his licence as a Protestant Preacher.

THE FIRST EDITOR OF MORNING STAR.

Uthaya Tharagai was the 1st paper to be published in Tamil in the Island. It was published by the American Ceylon Mission. This fortnightly made its first appearance in 1841. Seth Payson Udayar of Uduvil was appointed as the first editor while Henry Martyn was the choice for Editorship of the Morning Star which was also published together with the Udaya Tharagai. So to him belongs the credit of having been appointed as the first editor of the second English paper published in the Island. 'Ceylon Observer' the oldest news paper of Sri Lanka was established in 1841. Henry Martyn was able to exhibit his knowledge and competence in the English Language through the Morning Star. In the editorial of the first issue released on 7-1-1841 he wrote,

"Men foolishly rove around in quest of wealth not knowing that they possess within themselves a treasure that can never be destroyed by water, con-

sumed by fire or tithed by kings, that diminishes not, but increases by distribution, is proof against the depredation of thieves and to preserve which, but little care is required."

SCIENTIST

He demonstrated that the people of Jaffna could attain the competence to understand Western Technology and adopt it in accordance with their environmental conditions. He is known to have improvised a perambulator for setting mile posts in Jaffna when Auckland Dyke was Government Agent there. He had an abiding interest in Astronomy and made a lamp to project the positions of the planets for the use of his students. The globes he had made were recognized by the British and Irish Astronomical societies.

The photographic Camera was first introduced into the Island by the American Missionaries in 1835. Yet they could not operate it. It is also significant that it was only three years later that the same instruments were known in South Ceylon. Henry Martyn studied the Literature sent with the Camera, learnt photography and is said in a matter of three hours he took the photograph of the Missionaries. This was the first photograph ever to be taken in the Island.

During the nineteenth century caste sentiments were strong and it was considered that the traditional vocation of a particular caste should not be the concern of others. Henry Martyn's engagement in manual work and smithery was disapproved.

"Henry Martyn did not achieve all this without a great deal of trouble and opposition especially on the ground of caste. It is to his and his Alma Mater's abiding credit that he was strong enough to resist the bitter reproaches of his fellow students while at the seminary and of his fellow men in the later days reproaches which were "in consequence of his having turned his attention to various kinds of manual labour, which were not carried on by persons of his caste". Henry Martyn is still a unique product of our Alma Mater"

TAMIL POET.

Towards the end of his life Henry Martyn began to lean towards Roman Catholicism. His first wife Charlotte died two years after marriage. He was

very much moved on her death and recorded his sentiment in a most appealing manner. In a letter to the Principal of the Uduvil School he wrote,

"Charlotte is no more. She is now happy with her Saviour as she had long expressed and expedited. She is now dead to die no more. She was expressly triumphant over death and grave."

In 1842 he married Mariapillai who was a Roman Catholic. In the following year Henry Martyn left the Seminary and in 1849 he again became a Roman Catholic. Subsequently he wrote many tracts attacking Protestant Christianity. In the nineteenth century almost all learned men in Jaffna were well versed in Tamil, and Henry Martyn was not an exception.

While serving at the Seminary he wrote a dramatic work called 'Esther Vilasam' which had as its model the 'Sahunthalai Vilasam'. This work was not printed as the manuscript has been subsequently lost. Another notable contribution of his was the Divine Mother's Lament on behalf of the Divine Son. This work was edited and published by A. Thomas in 1924.

The work consists of 78 verses and was written in very simple style and in such a manner that even uneducated people can easily understand and appreciate. In this Poem he has expounded Roman Christian Principle in a poetic form. Common among the rural folk and used in times of mourning. The following expression provide sufficient education of the simplicity of his style and diction.

"Son oh son
Prince resplendant
Embodiment of purity
Abideth in my memory
Came forth into my bosom
Noble born in distinguished clan
Has thou left behind me in the earth
And ascended to Heaven?
Oh Son my beloved Son
Eye oh my pupil of my eye
Here I seest not thou
My precious eye hast thou gone to heaven
Wilt thou not appear in heavenly sky?
My heart hereafter, will be a sore
Cause of all things!
Oh king! embodiment of purity
Perfect being, precious truthful prince
Thou has left me in the wilderness
And proceeded to heaven
Oh eye! the pupil of my eye."

உதய தாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

நினைவு வார இதழ். வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது
நினைவு வார இதழ் உயர்ந்தும்: பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்.

மலர் 149 28 - 04 - 1989 [இதழ் 17

சுந்தனை 15.

வேதபாகம்: யோவான் 20: 19-31.

பணிவோடும் துணிவோடும் கிறிஸ்துவைத் தொடர்ந்தவர்கள்; அறிக்கைகள் பல தந்தவர்கள்; இறுதிவரை உள்பணி தொடர வேலாம் என்றவர்கள், பூட்டிய கதவுகளுக்குள் பய உணர்வோடு இருக்கும் ஒரு சமூகமாகி விட்டார்கள். இவர்களுக்கு வெளியே அரசமதத் தலைவர்கள். இவர்களின் அடக்கு முறைகள், ஆயுத பவம். இப்பலத்தை எதிர்த்துச் செல்லும் பெலம் இவர்களிடம் இல்லை. சக்தி வாய்ந்த தலைவரின் பிரிவுத் துயர் ஒருபுறம்: எதிர்கால வாழ்வு எப்படி அமையப் போகின்றது என்ற எதிர்காலச் சிந்தனை மறுபுறம்.

இச் சந்தர்ப்பத்தின்தான், பூட்டிய கதவுகளுக்குள்ளே சமாதானத்தின் செய்தி கேட்கின்றது. இச் செய்தி, இனி நீங்கள் மரிப்பதே இல்லை. உயிர் பெற்று வாழ்கின்றேன் உங்களுக்குக் கா என்ற கிறிஸ்துவின், உயிர்ப்பு நாளாகிய வாரத்தின் முதல் நாள் சாயந்திர வேளையில், தொனித்த கனிவான செய்தி. யோவான் 20: 19.

எட்டு நாட்கள் வீரெந்து ஓடுகின்றன. மறுபடியும் அன்புக்குரிய நண்பர்களைப் பார்க்க நம்மீட்பர் வருகின்றார். அன்றும் அவர்களுடைய பூட்டப்பட்ட கதவைத் தான். பூட்டப்பட்ட கதவுகளுக்குள்ளே இருந்த சமூகத்தினுக்கு, முன்னம் கூறிய அதே செய்தியைக் கூறுகின்றார். யோவான் 20: 26. ஜீவன் அற்று, செய்வது எது என்று அறியாது இருந்த சமூகத்தை, புதிய ஜீவிகள் ஆக்க விரும்பிய, படைப்பின் வரலாற்றில் பங்காற்றிய வார்த்தையாகிய கிறிஸ்து, ஆவியை ஊதித் தமது திருத்த தொண்டர்களைப் புதிய படைப்புக்களாகக் கிரார் யோ: 20: 22. புதிய படைப்புக்கள் அல்லது புதிய பிறப்புக்கள் அல்லது புதுவாழ்வு பெற்றவர்கள் இல்லை என்றால், பூட்டிய கதவுகள் திறக்கப்படுவதற்கு வாய்ப்புக்களும் இல்லாது போய்விடும்.

பூட்டிய கதவுகளுக்குள்ளே இருப்பவர்கள், வெளியே வரத் துடிக்கும் இதயத் துடிப்பு உடையவர்கள். இவர்களின் துடிப்பை அடக்குபவர்கள் அதிகாரம் விரும்பும் தலைவர்கள். இவர்கள், பூட்டப்பட்ட கதவுகளுக்குள் இருப்பவர்களின் உணர்வுகளை மதிக்க மறுப்பவர்கள் — இவர்களை அழிக்க விரும்புபவர்கள். கிறிஸ்துவோ, பூட்டப்பட்ட கதவுகளுக்குள்ளே இருந்த சமூகத்தின் உணர்வுகளை உணர்ந்து செயல்பட்டார் என்பதை வாசித்த உணரும்படி, மேற்கூறிய வேதபாகம் அமைகின்றது. பூட்டிய கதவுகளைத் திறந்து, பயம் நிறைந்த உலக அரங்கில் செயல்பட வேண்டியவர்கள், பூட்டிய கதவுகளுக்குள்ளே இருப்பது கண்டபோது கிறிஸ்து வேதனைப்பட்டிருக்கவும் வாய்ப்புண்டு. கைகளையும் விளையவும் காண்பித்து நம் செய்தி சொன்னவர், உங்களுடன் வாழ்ந்தவர் — என்றும் வாழ உயிரோடு எழுந்தவர் என்று உணர்த்தியும், பூட்டிய கதவுகள் எட்டு நாட்களின் பின்பம் திறக்கப்படவே இல்லை.

அன்று கவியோகக் கடற்கரை யிலும் ஆயத்துறையிலும் வழிப்பாதையிலும், தமது நண்பர்களை அழைத்து, இறைவரவாற்றும் திட்டத்தில் அதிகாரம் தந்தவர், இன்றும் புதிய அழைப்பை விடுக்கிறார். "பிதா என்னை அனுப்பியது போல நானும் உங்களை அனுப்புகிறேன்" இப்படிக்கூறிப் பணி தொடர வேண்டுகின்றார். இவர்கள் கொண்டு செல்ல வேண்டிய செய்தி என்ன? மன்னிப்பின் செய்தியே மகத்தவமானது என்று கண்டு, இச்செய்தியே உங்கள் வலுவான செய்தியாக இருக்கட்டும் என்றார். யோ. 20: 21, 23

பூட்டிய கதவுகளுக்குள் பய, உணர்வுடன் இருந்தவர்கள் வாழ்வை விரும்பியவர்கள் — வாழ்வைப் பிறருக்குத் தரத் துடித்தவர்கள். அன்றைய சமூகத்தவர்போல் நாமும் நமது சமூகமும் இருப்பது உண்மை. கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்புப் பற்றி அறிந்தும் அனுபவித்தும் கூட, உலக அரங்கிற்கு வரப்பயந்து, பூட்டிய கதவுகளுக்குள், அன்று கிறிஸ்துவின் நண்பர்கள் இருந்தது போல இருக்கின்றோம்.

நமது நாட்டிலும் சமூகத்திலும் நடப்பது என்ன, நடந்தது என்ன என்று அறிந்தும் அனுபவித்தும் உண்மையைக் கூறப்பயந்து, பூட்டிய கதவுகளுக்குள்ளே இருக்கும் மக்களுக்கு, அவர்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்புத்தந்து, அவர்களைப் பெலப்படுத்த உயிரோடு எழுந்த கிறிஸ்து, பூட்டிய கதவுகளுக்குள் நின்று, வெளியே நிற்கும் போய் உலகத்தின் காதல்கள் செவீமடுக்காதவாறு, மெல்லிய சத்தத்தில் சமாதானத்தின் செய்தி கூறுகின்றார் என்று அறிந்து, நம்முடைய காதல்களை விரிவாக்கிக் கொண்டு, அவர் ஊதும் ஆவியின் அனுபவத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுவோம். பெற்றுக் கொண்ட மக்களைக் கிறிஸ்து எங்கே அனுப்புகின்றார்.

அன்று, பூட்டிய கதவுகளைத் திறந்து உலக அரங்கிற்குச் செல்லும்படி தனது நண்பர்களுக்குப் பெலம் தந்தார். இன்று, நம்மை யும் பெலப்படுத்தி உயிரூட்டி, உலக அரங்கில் செயல்பட அனுப்புகின்றார் என்று உணர்ந்து, பூட்டிய கதவுகள் இருக்கும் இடம் நோக்கிப் புறப்படுவோம்.

இன்று, பூட்டிய கதவுகளுக்குள்ளே, சமாதானத்தின் செய்தி எப்போ வரும் என்று காத்திருக்கும் மக்கள் இருக்கின்றார்கள். பசி, நிர்வாணம், நோய், என்ற பூட்டிய கதவுகள் — இல்லிடம் இல்லையே என்ற பூட்டிய கதவு — சிறைவாழ்வுதான் என்ற வாழ்வு என்ற பூட்டிய கதவு — இந்தக் கதவுகளுக்குள்ளே சென்று சமாதானத்தின் செய்தி கூறிச் சரித்திரத்தில் மாறுதலை உருவாக்கவே, சபை என்ற வழுவில் கிறிஸ்து செயலாற்றுகின்றார். ஜீவனைப் பெற்று முனைப்புடன் செயல்பட அவலியமானதும் முக்கியமானதுமான சொல் ஒன்று உண்டு. அதுதான் தியாகம் என்ற சொல்.

அவசியமான இச்செல் நம் வாழ்வில் இல்லை என்றால், நமது உள்ளங்கள் பூட்டிய கதவுகளுக்குள்ளே முடங்கிப்படுக்கும். இருந்தால், கதவைத்திறந்து வெளியே நடக்கும் நாம் முடங்கிப்படுப்பவர்களா? சிந்தியுங்கள்.

நவஜீவனத்திற்கு நல்லாசிகள்.

மலரும் நம் தாயகத்தில் வளரும் சிறுநீர் முக்கியமானவர்கள். பிஞ்சு உள்ளங்களில் நஞ்சு கலந்து விட்டால் வெஞ்சினமும் பகையும் தான் மிஞ்சும். உண்மை உணர்ந்த சிலர் புது உலகம் சமைக்கப்பெறப்பட்டனர். இறைமகன் இயேசுவின் வழி நின்று பலிக்கும் பணிக்கும் என்ற சிந்தையில் நிறைந்த சிலர் யாழ் குடா நாட்டைவிட்டு விட்டு ஆசையிறவைக் கடந்து, பரந்த நம்முடைய விதியில் இரண்டாம் கட்டையில் காலடி வைத்தனர்.

உழைப்பால் உயருவோம் களைப்பு வந்தால் கர்த்தன் இயேசுவின் பெற்றிரிவோம் ஆறுதல் சிலுவையின் சித்தம் செய்வோம் சிறுவரே நம் சொத்து என்றே சொல்வோம்,

என்று உணர்ந்து, இல்லத்தால் சமூகத்தால் ஒதுக்கப்பட்டோர் - விக்கப்பட்டோர், இவர்களைத் தன்னுடன் சேர்த்துக் கொண்டு, "தாய் உன்னை மறந்தாலும் நான் உன்னை மறப்பது இல்லை." என்ற திருமறையின் வார்த்தைக்குப் பொருள் வடிவம் தந்து பணி தொடர்ந்தனர். இல்லத்திலும் சமூகத்திலும் அன்பு கிடைக்காத இராமன், மணியம், ஜோ என்ற மூவரின் முதலில் இவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டனர். இவர்களைத் தொடர்ந்து நவஜீவனப் பணியும் விரிவடைந்தது.

மருத்துவ வசதி அற்றகாலம். வாகனவதியோ இல்லை, போக்கு வரத்து வசதியோ சொற்பம். பணியில் பல எதிர்ப்புக்கள் நிறைந்த துன்பங்கள். இச் சூழலில் நாகம் தீண்டி நவஜீவனக் குடும்பத்தில் ஓடியோடிப்பணி செய்த அன்சலம் நவஜீவனக் கல்வையையே அழகு செய்து விட்டான்.

இல்லையே தாய் தந்தையர் என்று ஏங்கிய பலருக்கு அன்பு தந்து அரவணைத்த நவஜீவனச் செயற்பாடு மறப்பதற்கில்லை. வேலை வாய்ப்பில்லை - தொழில் செய்யவும் வெட்கம், என்று சும்மா இருந்த இளைஞர்களைத் தம்பக்கம் அழைத்து அவர்களுடன் தானும் இணைந்து தொழில் செய்து பலனும் கண்டது. துன்பம் பல கண்டபோது, ஏன் துன்பம்? இது வேண்டாம் என்று பணர் சொன்னபோது நவஜீவனம் துணிந்து சொன்னது,

"நான் படும் துன்பம் எனது தாயகத்தின் எதிர்கால மக்களுக்காக. அவர்களின் மீட்பிற்காக நான் கண்ட சிலுவையின் தரிசனம்."

என்பதே. இன்று தொழில் வளம் காணவேண்டும் என்று துடிக்கும் புத்திஜீவிகளும், நாட்டுப்பற்று உடையோரும் கண்டுகொண்டிருக்கும் தரிசனத்தை, நவஜீவனம் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே சந்தித்துச் செயல்பட்டது என்றால் நவஜீவனம் கண்ட தரிசனம் மிகப் பெரிதும் அரிதுமானது என்று சொல்லுவது மிகையாகாது.

தொழிற்பயிற்சியும், விவசாயப் பயிற்சியும் வளரும் தலைமுறையினர்க்கு அவசியம் என்று கண்ட நவஜீவனம், தச்சுவேலை, மாட்டுப் பண்ணை, கோழிப்பண்ணை, மேட்டுப் பயிர்ச்செய்கை இவற்றில், இளைஞர் அடக்குப் பயிற்சி தந்தது. தனது குடிவிலி மயமும் எல்லாப் பிள்ளைகளையும் தன்பிள்ளைபோல அரவணைத்து, அவர் நம் இயல்புக்கம் அறிந்து அவர்களின் வாழ்வை ஒளி மயமாக்குவதில் அயராது பணி செய்தது. இப்பணியின் தொடரில் ஆசிரியர்கள் - அருட் தொண்டர்கள் சிறு கைத்தொழிலாளர்கள் - விவசாயிகள் - விநியோகிகள் - கணக்காளர்கள் உருவாக்கப்பட்டார்கள். இவர்கள் நம்நாட்டிலும் உலகின் பல

பாகங்களிலும் பணி செய்கின்றார்கள், இவர்கள் எல்லோரும் நவஜீவனப்பிள்ளை என்ற தம்மைச் சொல்லிக் கொள்ளவில்லை பெருமை பாராட்டுகின்றார்கள்.

முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் நவஜீவனம் என்ற குடும்பத்தின் ஒரு சில பிள்ளைகள் தான் இருந்தார்கள். இவற்றையெல்லாம் நினைத்துப் பார்க்கும் போது, நினைவுக்கு வருவது விசுவாசிகளின் தந்தை ஆபிரகாமின் வரலாறும், வரலாற்றைத் தொடர்ந்து கூறப்படும் விசுவாச அறிக்கையுமே!

"அப்பொழுது நீ உன் தேவனாகிய கர்த்தருடைய சந்திதியில் நின்று வசனித்துச் சொல்லவேண்டியது என்னவென்றால், என் தகப்பன் அழிவுக்கு நேரான சீரியா தேசத்தானும் இருந்தான். அவன் கொஞ்சம் ஜனங்களை அழித்துக் கொட்டும் போது, அவ்விடத்தில் பரதேசியர்ச் சஞ்சரித்து அங்கே பெரிய பலத்திரட்சியான ஜாதியானான்." (உபா. 26: 5)

தரிசனம் கண்டு புறப்பட்ட ஆபிரகாமின் பின் சந்ததி பாடிய பாட்டு இது. இன்று முப்பது ஆண்டுகளைக் கடந்து முன்னேக்கி நடைபாதும் நவஜீவனம் பாட வேண்டிய பாட்டும் இப்பாடலாகவே இருக்கவேண்டும். அன்று கொஞ்சம் ஜனத்துக்குத் தலைமை தாங்கிச் சென்றவர்கள் சிலர் இன்று இல்லை. புதியவர்கள் பணர் இருக்கின்றார்கள். குடும்பம் விரிவடைந்து பெருகியும் இருப்பது இறைவனின் கிருபை என்று சொல்வதில் பெருமைப்பட வேண்டும்.

நவஜீவனக் குடும்பம் ஒரு இனத்துக்கோ மொழிக்கோ ஒரு பிரிவினருக்கோ உரிமையுடைய அனைத்து மக்களும் கிறிஸ்துவுக்குள் ஒரு குலம். வேறுபாடுகளை அகற்றி ஒன்றுபட்டுச் சமயப் பிரிவுகளைச் சரித்திரத்தில் அகற்றி ஐக்கியம் காத்து, பணிக்கும் பலிக்கும் என்று இறைவனின் சித்தம் செயல்படும் பட்டவர்கள். முப்பது ஆண்டுகளை முடித்து, புதிய ஆண்டுகள் பிரவேசிக்கும் நவஜீவனக்குடும்பம், தம் முன்னடியார்கள் கண்ட தரிசனம் மாறாது இன்னும் செயலாற்றுவது கிருபையின் பெலமே! அரிதான கர்த்தரின் கிருபை என்றும், நவஜீவனக் குடும்பத்தைத் தாங்கும் என்ற விசுவாசத்தோடு வாழ்ந்துகிறேன்.

நினைக்கின்றேன் உள் அன்பு-வளப்பு மிக்க இயேசுவில் வாழ்வோம் - இன்பமுடன் வளர்வோம் - அருளமுதுண்டு.

— தேவானந்த இயேசுகதாசன்.

சு சு சு சு

மரணம்.

திருமதி சி. ஆர். இரத்தினசிங்கம்.

உடுவில் திருச்சபையைச் சேர்ந்தவரும், காலஞ்சென்ற திரு. சி. ஆர். இரத்தினசிங்கம் அவர்களின் பாரிய யாருமாகிய திருமதி இரத்தினசிங்கம் இம்மாதம் 13ஆம் திகதி காலமானார். அன்றின் இறுதியாராதனை, உடுவில் உள்ள அவரது இல்லத்தில், இம்மாதம் 14ம் திகதி, சபைப் போதகர் அருள்நிகு. டி. சி. இரத்தினசிங்கம் அவர்களால் நடாத்தப்பட்டது. வண. சேவக் சாம் அல்பிறட்டிரங்குரை வழங்கினார்.

தாரகை ஒளி:-

மனுஷனின் நடைகள் வாய்ப்பதோ கர்த்தரால்;
ஆதலால் தன்வழி யறிவதெப் படியோ?.

எங்கள் கருத்து

இறைவனால் ஆகாதது ஒன்றுமேயில்லை.

இன்றைய சூழ்நிலையில், ஏன் தமிழ் மக்கள் இன்னும் தொடர்ந்து துன்பப்படவேண்டும்? இதற்கு முடிவேயில்லையா? எனப் பலர் வேதனையோடு வினவுகின்றனர். பிரச்சனைகள் தொடங்கிய காலத்தொட்டு அவற்றைத் தீர்க்கும் நோக்குடன் எத்தனையோ வழிகள் நாடப்பட்டன. ஆனால், இவை எவ்வித பயனையும் அளிக்கவில்லை. மனிதனின் முயற்சி மட்டும் பலனளிக்காது என்பதைக் கண்டோம். இதனை உணர்ந்த பலர், இறைவனை நம்பிக்கையோடு நாடுகின்றனர்.

ஆம், எங்களால் ஆவது ஒன்றுமேயில்லை, இறைவனால் ஆகாதது ஒன்றுமேயில்லை, தமிழ் மக்கள் இறைவனை மறந்து, உலகமே தஞ்சமெனப் பல்லாண்டுகளாக நம்பிவாழ்ந்தனர். இறைவனை உதடுகளினால் மட்டும் போற்றி வந்தனர்; உள்ளமோ உலக ஆசையினால் நிறைந்திருந்தது. கடந்த பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாகப் பெருந்துன்பங்களை அனுபவித்தபோதிலும், இன்னும் நம்மக்கள் திருந்துவதாகக் காணவில்லை! பண ஆசை முற்றாக நீங்கவில்லை. பல அட்டுழியங்கள் நாள்தோறும் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே, துன்பத்தின் இருள் இன்னும் நீடித்துக்கொண்டேயிருக்கிறது.

ஆயினும், இருளின் மத்தியிலே ஒளிக்கதிர்கள் காணப்படுகின்றன. தமிழ் மக்கள் சிந்தினை இரத்தம், விட்ட கண்ணீர் வீணாகப்போகவில்லை! இறைவன், தமிழ் மக்களை முற்றாகக் கைவிடவில்லை. தமது அடியார் பலரின் ஊடாகத் தமிழ் மக்களின் நலனுக்காக இறைவன் செயலாற்றி வருகிறார். பலர் தியாக மனப்பான்மையுடன், தன்னலம் கருதாது தமிழரின் நலனுக்காக அல்லும்பகலும் அயராது உழைக்கின்றனர். இதனால் நாம் அறிவது என்ன? இறைவன் மறைந்திருக்கவில்லை, செயலாற்றிக் கொண்டேயிருக்கிறார் என்பதே.

ஆகவே, திருச்சபையாக நாம் செய்யவேண்டியது, இறைவன்பால் நம் மக்களின் கவனத்தை ஈர்க்கவேண்டும். நாம் அனைவரும் இறைவனின் மக்கள். சாதி சமய பேதமின்றி எல்லார்க்கும், இறைவன் அன்பு கொண்டிருக்கிறார். இந்த உண்மையை நம்மக்களுக்கு ஊட்டுவது நம் கடமை. அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டுத் துன்புறுத்தப்படும் மக்களுக்கு விடுதலை அளிப்பவர் அவரே.

இறையுதவியும் மனித முயற்சியும் ஒருங்கே இணைந்தால், நாம் வியக்கத்தக்க செயல்களைச் செய்யமுடியும். மனிதனின் முயற்சி மட்டும் போதாது. எந்தப்பறவையாவது ஒரு இறக்கையைக் கொண்டு பறக்க முடியுமா? இரண்டு இறக்கைகளும் ஒருங்கே செயற்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பறவை மேலெழ முடியும். நமது முயற்சியுடன் இறையருளும் தேவை. "ஆண்டவர் மேல் நம்பிக்கை வைப்பவர்கள், புதியவல்லமையைப் பெற்றுக்கொள்வர்: சுழுகுகளைப்போல் இறக்கைகள் பெற்றுப் பறந்திருவர்." (ஏசா. 40: 29 - 31)

நமக்கு வரும் இன்னல்களை மேற்கொள்ள, நமக்குப் புத்துயிரையும் புதுவலிமையையும் அருள, இறைவன் அன்புடன் நம்மை அழைக்கின்றார்! தம்மில் விசுவாசம் வைப்போரை அவர் ஒரு போதும் கைவிட மாட்டார். துன்பங்கள் இன்னல்கள் வழியாகவே நமது எதிர்காலத்தை அவர் உருவாக்குகிறார், பொறுமையுடன் இறைவனை உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டு, அவரோடு சேர்ந்து, இந்நாட்டின் நலனுக்காக உழைப்போம் வாருங்கள்.

"நீ அஞ்சாதே, நான் உன்னை அழைக்கிறேன்; நம்பிக்கையில் தளராது, நான் உன் கடவுள். நான் உன்னை உறுதிப்படுத்தி உனக்குதவுவேன். ...அஞ்சாதே, நான் உனக்குத் துணையாயிருக்கிறேன்." — (ஏசா. 41: 10, 13)

தனது 30 தாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவை

1955 - 89 அன்று கொண்டாடுகிறது

நவஜீவனம்.

- அன்றைய தினம் இடம்பெறுபவை:-
- ஐ. காலை 9-00 மணிக்கு நன்றி நவீன்தல் ஆராதனையும் பரிசுத்த நற்கருணையும்
- ஐ. பொதுக் கூட்டம்.
- ஐ. பொருட்காட்சியும் பொருள்களின் விற்பனையும்.
- ஐ. நல்லுறவு வளர்க்கும் நண்பகல் உணவு, அழைக்கிறோம் அனைவரையும்.
- நிர்வாகம்.
- நவஜீவனம்.

வாடகைக்கு.

தெல்லிப்பளைச்சந்தியில் உள்ள அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷனுக்குச் சொந்தமான நான்கு புதிய கடைகள், வாடகைக்குக் கொடுக்கப்படும். விண்ணப்பம் செய்ய விரும்புவோர், அதற்குரிய விண்ணப்பப் பத்திரத்தை, வட்டுக்கோட்டை அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷன் காரியாலயத்தில் 30 - 4 - 89 க்கு முன் பெற்று, விண்ணப்பிக்கவும்.

பொருளாளன்,
அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷன்,
வட்டுக்கோட்டை.

நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை.

உடுப்பிட்டித் திருச்சபையின் போதகர் அருள்திரு. வி. என். தர்மகுலசिங்கம் அவர்களின் சகோதரிகள் திருமதி. எலிசபெத் ஜெயராணி விஜயதாசன், திருமதி ஜெயம்ஸ் அதிசயராணி தவராஜா ஆகியோரின் வாழ்க்கைக்காகவும், நற்பணிகளுக்காகவும் நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை அருள்மிகு டி. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்கள் தலைமையில். அன்னாரின் இல்லத்தில், இம்மாதம் 13ம் திகதி காலை 10-00 மணியளவில் நடாத்தப்பட்டது.

இவ்விரு சகோதரிகளும் கடந்த பெப்ரவரி மாதம் 15 ஆம் திகதி (நாடாளுமன்றத் தேர்தல் நாள்) உடுப்பிட்டியில் உள்ள அவர்களது இல்லத்தில் அகால மரணமடைந்தனர்.

இவ்வாராதனையில் திருமதி யேசுதாசன் தேவாரம் பாடினார். செல்வி எம்.வி. தவராசா, ரஞ்சினி யேசுதாசன், அருள்திரு. வி. என். தர்மகுலசிங்கம் ஆகியோர் திரு. மறைபாடங்களை வாசித்தனர். திருமதி எல். கே. தேவராசா, இச்சகோதரிகளைப் பற்றி இரங்கலுரை வழங்கினார். அவர் தமது உரையில் இச்சகோதரிகள் தியாக மனப்பான்மையுடன் ஒருவரில் ஒருவர் அன்புசெலுத்தி, தமது குடும்பத்தில் அன்பின் ஒளி கட்டிவிட்டு ஒளிர்ச் செய்தனர். திருச்சபையின் வாழ்வில் ஈடுபட்டு, சபையின் தொடக்கப் பள்ளியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினர். சபையின் பாடகர் குழுவில், ஒய்வுநாட்பாடகராகவும், மகளிர் மன்றத்தில் சிறந்த பணியாற்றினர். துன்பத்தில் துயருற்றிருப்போரைச் சந்தித்து, துயராற்றும் பணிகளை அன்புடன் செய்துவந்தனர். இவ்விரு சகோதரிகளும் எப்போதும் ஒன்றாகவே இணைந்து வாழ்ந்தனர். இப்போதும், ஒன்றாகவே இயேசு பெருமானின் திருச்சன்னிதானத்திற்கு மறுமையின் வாழ்வை வாழப் போயிருக்கின்றனர். அவர்கள் மறைமக்குள் போயிருந்தாலும் அவர்களை உடுப்பிட்டிச்சபை ஒரு போதும் மறக்க முடியாது என்றார்.

அருள்திரு டி. சி. இரத்தினசிங்கம் அருளுரை வழங்கினார். ஆராதனையின் பின், இச்சகோதரிகளின் குடும்பத்தினரால் அனைவருக்கும் தேநீர் விருந்துபசரணை வழங்கப்பட்டது. இச்சகோதரிகளின் கணவன்மார் திரு. விஜயதாசன், திரு. தவராசா, தாயார் திருமதி. எம். என். வீரவாகு, சகோதரர் வி. ஜி. கனகசிங்கம், அருள்திரு தர்மகுலசிங்கம், வி. ஜி. பாலசிங்கம், வி. ஜே. இரத்தினசிங்கம் ஆகியோருக்கும் இவர்களின் பிள்ளைகளுக்கும் எங்கள் உளங்கனிந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிக்கிறோம்.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

அகில உலகிலும், செல்வந்தர் அதிகம் வாழும் நாடு அமெரிக்கா. ஆனால், பெரும் செல்வந்தர்கள் யப்பானில் தான் உள்ளனர். அமெரிக்கருடைய அல்லாத பிற கம்பனிகளின் விற்பனைச் சந்தைத் தலைமையத்துவம் என்பவற்றில் விஞ்சி நிற்பவை யப்பானிய கம்பனிகள்.

தொடர்ந்து இரண்டாவது வருடமாகப் புவிமீது மிகப்பெரும் பணக்காரராக விளங்குபவர் யொஷியாகி ஹ்ஸூ - ஸாமி. செப்பு பெறமில்வே குறாப்பின் சொந்தக்காரர் இவர். கடன், செலவுகள் எல்லாம் கழித்துப் பார்த்தால் 18.9 பில்லியன் டொலர் பெறுமானமுள்ளவர் இக்கோடானு கோடல்வார்.

'பில்லியனெயர்' பட்டியல் உச்ச நிலையினர் 10 தனவந்தர்களில், ஐவர் யப்பானியர், ஒருவர் மார் திரேம் அமெரிக்கர். கனடாவிற்கு கட இவர்களில் இருவர் உள்ளனர். பத்திரோவது கோடானு கோடல்வாரும் ஒரு கனேடியர் தான். தொன்சன் பப்ளிஷிங் குறாப் உடைமையாளர், கெனெத் ரூய் தொம்சன்.

உலகிலேயே இரண்டாவது செல்வந்தர், முன்னாள் பொருளாதாரப் பேராசிரியர் ஹிரிஷிசுரே மோறி எனும் யப்பானியர் ஆனதிகள் 18 பில்லியன் டொலர் பெறுமானம் உள்ளவை, டோக்கியோ தலைநகரில் 68 அலுவலக மாடிக் கட்டடங்கள் இவருடையன.

பூகோளவாரியாக முன்றலுது செல்வர் என்ற நிலையில் இருவர் உள்ளனர். வட அமெரிக்காவிலேயே உச்ச பணம் படைத்த போல் அல்பேர்ட் நி லையா ன சொத்து வணிகக்கம்பனி அதிபர். ஹல்லி ஹைம்ஸ் என்பவரும் அவ்வழியிலேதான் செல்வம் ஈட்டுபவர். இவரிடமும் 'தலா 9 பில்லியன் டொலர் சொத்துகள் உண்டு.

முழு அமெரிக்காவிலும் உச்ச அளவு செல்வம் படைத்த பேர்வழி சாம்வால்ட்டன்டம் 6.5 பில்லியன் டொலர் மட்டுமே உண்டு. வால்-மார்ட் ஸ்டோர்ஸ் இன் கோர்ப்பு நேற்றர் உடைமையாளர் இவர்.

அனாலும் வேறெந்தத் தேசத்தையும்விட அதிக எண்ணிக்கையான (பில்லியனெயர்கள்) கோடானு கோடல்வாரர்கள் அமெரிக்காவிலேயே இருக்கின்றனர். உலகின் முதற் பத்துத் தனவந்தர்களுள், எஞ்சிய முவரில், ஒரு கனேடியர், கொரியர் ஒருவர், தாய்வான் நாட்டவர் ஒருவர் ஆகியோர் உள்ளனர். முழு உலகிலும் 190 பில்லியன் டொலருக்கு மேற்பட்ட பெறுமானமுள்ள சொத்து 192 ஆட்களிடம் உண்டு.

ஐரோப்பாவில் இப்பேர்ப்பட்ட 44 தனி ஆட்களும் குடும்பங்களும் உள்ளனர், ஐரோப்பியருள் 'கொழுத்த' பணக்காரர், ஒரு தில்லறை வியாபாரியாகிய ஸ்பெயின் தேச மொன் அடெரீஸ் ஆவார். அகில உலகச்செல்வர்களுள் 12 ஆவது இடம் வகிக்கும் இவருடைய பெறுமதி ஐந்து பில்லியன் டொலர் ஆகும்.

நன்றி: 'முரசொலி'

Editorial.

April Showers.

After a spell of hot weather since February this year the showers in April, following the New Year, have been welcome. The relief from the heat and oppressive humidity has had a balmy effect in the political arena too.

The announcement on 19-4-89 by Foreign Minister Ranjan Wijeratne that "Talks" between the L. T. T. E. and the government of Sri Lanka have been scheduled to take place this month when the LTTE negotiator Anton Balasingham arrives in Colombo, and the visit on 20-4-89 of President Premadasa and the Foreign Minister to the historic shrine at Nainativu in the North, hallowed by centuries of religious lore, have had the effect of pure oxygen in the dying embers of PEACE in the land.

To the villagers in the North who gathered in muted knots to witness the spectacle at Nainativu, the scene may at first glance have seemed a re-enactment of Suthumalai in July 1987.

But the message of President Premadasa which came clattering in, through the loudspeaker, as reported in the Tamil dailies was intended to put their minds at rest.

If any group in a democratic society the President said, had not joined the main stream, it is left to the government to resolve the issue by talks. It was on a similar day of religious significance that Buddha during his second visit to this part of the country solved by dialogue the outstanding issues between two warring kings — Dailothera and Mahothara.

Colombo, having direct talks with the Tamil militants have raised some eye-brows. But there is little doubt that even Prime Minister Rajiv Gandhi, during the early stages of the crisis in Sri Lanka did favour the idea of the Sri Lankan government, having direct talks with the militants.

The DN of 13-3-86, under the caption "Colombo should talk to rebels direct — Rajiv" has this news comment:-

NEW DELHI Wednesday (Reuter): Indian Prime Minister Rajiv Gandhi says Sri Lankan government should come out strongly in favour of a solution to the island's ethnic crisis and talk directly to Tamil separatist guerrillas.

The week and month of the proposed talks are significant and have a halo round them - The Tamil leader, Thanthai Chelvanayakam passed to his eternal rest at the Jaffna Government Hospital on the 26th of April 1977. Five months before his death, he announced in Parliament that his party had abandoned the demand for a federal constitution.

Nothing is so memorable about Thanthai Chelvanayakam as the capsuled nature of his comments on historic occasions and the simple but loaded words in which he clothed them:-

"Our ancient people were wise. They had their own kingdom. In the history of Ceylon, we had a place. We are not asking for a division of the country by our movement but we are only trying to regain what we have lost. Our movement will be all non-violent.

April is also the month when we think of another world leader - Martin Luther King who was assassinated in April 1968. He led the fight with the negroes in U. S. A. for equal rights with the whites.

Addressing the school children of an elementary school in U. S. dedicated to King's memory, on the occasion of the first observance of Martin Luther King's birthday as a National Holiday in U. S., President Reagan ended his address in this subliminal note:-

"Ultimately the great lesson of King's life was this - He was a great man who wrested justice from the heart of a great country because that country had a heart to seize".

Thanthai Chelvanayakam could not succeed in "wrestling justice" for his people despite two "pacts" into which he entered with the Sri Lankan government during his time. But through times of controversy and confusion, he had the moral stamina to hold to his purposes. An eighty feet granite column commemorates today his memory in the heart of Jaffna town, symbolising the truth of Leonardo da Vinci's words:- "The line that is straight offers the most resistance".

The political picture in the land is still "scribbled over". But not in the sense it was before the General Election of February 15, 1989. The picture now is certainly not one of a people submissively facing their fate.

As the Indian Post puts it, commenting on the results of polls in the North - Eastern sector.

"This does not signify a vote for greater militancy but a mandate for younger leaders whose commitment to the Tamil self-determination is clear and unequivocal".

The "Talks" between the government and the LTTE are bound to have results, if only the Sri Lankan government could avoid the temptation of giving the Tamils a sensible and rewarding, but deflating decision.

FROM OUR MAIL BAG.

Mr. S. Tharmaratnam of 1, Racca Lane Chundikuli, writes to us on the subject of the issue of a postal stamp by the government to perpetuate the memory of "Thanthai" Chelvanayakam:- "The government has made an announcement that a new postal stamp will be issued for the memory of the elephant of the Kandy Tooth Temple. But to pay homage to the man who attempted to forge national unity in this island by the adoption of a union through a federal constitution, nothing has been done.

To make up for this failing, the Tamil people have started adopting Nateswaram music as the code to represent the objective for which Thanthai Chelva stood.

During his 91st Birth Anniversary on March 31, 1989, Nateswaram music, loved by Thanthai Chelva was played in many places in Jaffna. His 12th death anniversary will likewise be observed by a grateful Tamil nation to remember the objective for which he stood.

Thanthai Chelva's birth centenary will be celebrated in a similar manner not only in the island but in all the capitals of the world in 1997.

To mark the occasion, a true Biography of Thanthai Chelva must be published. The only person who could do that with ease is Bishop Kulendran. The Bishop must be provided with the service of a stenographer. Will some organisation come forward to take up this responsibility? We have to get the Biography while the Bishop is with us.

Since Dr. A. J. Wilson is a member of the family perhaps it may not look good for him to attempt the work".

In Treasured and Ever-loving

Memory

of

Shanthamalar Balaratnam

on her 10th Death Anniversary,
Years may pass and fade away
But thoughts of you will always
stay,
Fondly remembered by your
loved ones.

CALLED HOME; 7th MAY 1979.

Police Station Lane,
Chavakachcheri.

I AM WOMAN.

I am woman I depend on you
Just as You depend on me
There's no you Without me
Accept me then As equal
to you.

I am woman And I am yours
Just as You are mine
My dowry is me Not what
you demand
Respect me then For the
woman I am.

I am woman The world
needs me
Shackle me not With
household chores
No more suppress me
With "thou shalt nots"
For, together we build
And together we grow.

I am woman Not your inferior
If you want - The best of life
Pull me out From the pit
you've dug
My place is up there
There next to you.

I am woman Your partner
Look not behind I'm no
longer there
I am where I rightly should be
I am there Just there
beside you.

By:- Shiranee Mills.

Wanted.

A Nursery Trained Teacher with experience for Chavakachcheri JDCSI Church Nursery. Apply with full details on or before 10th May 1989 to:

The Pastor,
Parsonage,
JDCSI Church,
Chavakachcheri.

At Rest.

Mr. WILSON ALLAGAKONE.

We regret to record the death of Mr. Wilson Allagakone, formerly of the Ceylon Insurance Corporation on 14-4-89, under tragic circumstances.

Wilson, is the son of the late Mr. Allagakone formerly of the Excise Department and the late Mrs. Allagakone of Tellippalai and grandson of Muhandaram A. B. Kumarakulasinghe and Mrs. Kumarakulasinghe of Tellippalai. He leaves behind besides his wife, three children, two sons and a daughter.

The funeral service took place at the residence of the deceased at Tellippalai.